

שאלה: קראתי מה שעניית אתמול, לענין החוטפים בתור לפני רמזור אדום. אבל אני שואל על אי-שמירת החק כשזה אינו מזיק לאף אדם. אם אני הולך רגל, בשעה מאוחרת בלילה, ומגיע לרמזור אדום. ואני מביט ימינה ושמאלה ואין שום רכב בקרבת מקום, ואני יכול לחצות את הכבש בלי שום סכנה. למה לא לעבור? סתם לחכות כמו גולם על המדריכה עד שצבע הרמזור יתחלף?

תשובה: ענה על כך הרב שמואל ואזנר (רב בבני ברק, בשו"ת שבט הלוי, חלק עשירי תשובה רצא) שהעובר על כל חק שהוא לטובת הציבור, הוא עובר על דיני התורה. באמת כך כתב גם שו"ת חתם סופר (חושן משפט, מד). כי "דינא דמלכותא דינא".

במיוחד לענין לעבור את הכביש נגד רמזור אדום. אנשים אחרים יראו אותך, אלו שמביטים מהחלונות מהקומות הגבוהות שבבנינים הסמוכים לך, וילמדו ממך גם כן לזלזל בחוקי המדינה. וגם הם יעברו את הכביש גם במקום שיחשבו שהרכב המתקרב הוא עדיין רחוק, ויספיקו לרוץ מהר. הם מסתכנים, ואתה תהיה אשם שהרגלת אותם לכך.

הוא הדין מי שחונה חניה כפולה [כלומר לא סמוך למדרכה, כי כל המקומות הסמוכים למדרכה תפושים, אלא הוא חונה תוך הנתיב סמוך לרכב אחר שכבר חונה שם]. העושה כך רוצה לרוץ לאיזו חנות סמוכה כדי לרכוש לעצמו מאכל קל. נהג זה אינו חושש לדו"ח משטרתי כי משאיר ברכב את אשתו, ועל פי רוב השוטר אינו מקפיד על שהייה של דקות ספורות, כשיש עוד אדם ברכב. אבל לפי דיני התורה זה יהיה אסור. כי רכבים החולפים בכביש צריכים להאט את נסיעתם כי הרכב החונה סותם נתיב אחד, והם צריכים לעבור אל הנתיב הסמוך. בזה נהיה "פקק". ואם הנכנס לחנות מתעכב שם אפילו חמש דקות, הוא מצער בזה וגונב את זמנם של עשרות נהגים שהיו יכולים למצוא את הנתיב פנוי.

כלל גדול בתורה "ואהבת לרעך כמוך". אל תעשה לאחרים מה שלא היית רוצה שיעשו אחרים לך. תתאר לעצמך אם אתה היית צריך להאיט את נסיעתך, מפני איזה איגואיסט שחשב רק על עצמו, וחנה חניה כפולה. גם אם אינך כועס ממש, אבל זה לא נוח. יסוד היהדות היא לרסן את מדותיך החפוזות. תתחשב בזולת.